

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816205962
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816205962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti W. F. nar. X.X.XXXX a V. F. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave detí rodičov PhDr. F. F. nar. X.X.XXXX zastúpenej JUDr. Alexandrom Milkom advokátom so sídlom v Rožňave na ul. Cyrila a Metoda č. 4 a Q. F. nar. XX.X.XXXX obaja bytom v R. č. XX v konaní o schválenie právneho úkonu o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 20.9.2016 č.k. 7P 293/2016-43 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom takto rozhodol: Okresný súd Rožňava návrh matky na schválenie právneho úkonu - zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka refinančná“ uzavretej matkou maloletých Q. F. F., S. XX.XX.XXXX a Všeobecnou úverovou bankou a.s. Bratislava, vo výške 153.000,-€, ktorej súčasťou je aj predmet zabezpečenia úveru nehnuteľnosťami zapísanými na H. XXXX v k.ú. V., Okresný úrad X., Katastrálny odbor, a pozemky na H. Č.. XXXX pozemok registra „C“ Z. parcelné Č.V. XXXX/XXX ostatné plochy o výmere 224 m², na H. Č.. XXXX pozemok registra „C“ KN parcelné číslo XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 88 m² a na H. Č.. XXXX stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX na pozemku registra „C“ KN s parcelným číslom XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 88 m², ktorých vlastníckmi sú maloleté deti W. F., S. X.X.XXXX W. X/X L. V. F., S. XX.X.XXXX v podiele 1/2 zamieťa. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jej návrhu vyhovel. Napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd náležite nevyhodnotil, či je predmetný úkon v záujme maloletých detí, teda či je pre maloleté deti prínosný a deti majú z neho benefit a podobne. V tejto časti považuje odôvodnenie rozsudku za nedostatočné, veľmi všeobecné a jednostranné. Poukázala na skutočnosť, že predmetný úver v sume 153.000 € je účelovým úverom, z ktorého časť finančných prostriedkov vo výške 10.000 € má byť použitých na splatenie doposiaľ nesplatennej časti skôr poskytnutého spotrebiteľského úveru, avšak ostatné finančné prostriedky z poskytnutého úveru chce použiť na dostavbu rodinného domu a následne previesť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na maloleté deti. Ako predmet zabezpečenia úveru navrhla nehnuteľnosti v katastrálnom území V., ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve maloletých detí v podiele 1/2, ktoré sa užívajú len raz mesačne, počas víkendov. Túto nehnuteľnosť deti nadobudli na základe darovacej zmluvy od jej manžela, teda otca maloletých detí. Súd náležite nevyhodnotil, že dostavbou rodinného

domu, na ktorý budú použité prostriedky z úveru a ktorý má byť založený nehnuteľnosťou vo vlastníctve maloletých detí sa zveľadí majetok rodiny a v končenom dôsledku aj maloletých detí. Argumentácia súdu, že rodičia vlastnia rodinný dom v katastrálnom území R., ktorý môže byť predmetom zabezpečenia, neobstojí z toho dôvodu, že tento rodinný dom nepostačuje za zábezpeku úveru, pretože peňažný ústav požaduje na zábezpeku hodnotu vyššiu ako je čerpaný úver, čo rodinný dom v katastrálnom území R. nedosahuje, nakoľko sa nachádza na dedine a hodnota pozemkov je nepatrnej hodnoty. Okrem toho rodinný dom v katastrálnom území V. nie je využívaný na každodenné bývanie a ich záujmom ako rodičov maloletých detí je mať istotu pre rodinu, ako aj maloleté deti, čo nepochybne vyplýva z dokazovania. Neobstojí ani argumentácia, že úver bude splácať 27 rokov a maloleté deti aj po dovŕšení plnoletosti by nemohli so založenými nehnuteľnosťami disponovať. Nie je zrejmé, čo mal súd na mysli, keď uvádza, že maloleté deti by nemohli v plnoletosti s nehnuteľnosťami disponovať. Nehnuteľnosti sú predsa v ich vlastníctve a aj po dovŕšení plnoletosti ich vlastníctvo bude zachované a nehnuteľnosti môžu využívať v plnom rozsahu na účely bývania a podobne. Jediným dôsledkom zabezpečenia je skutočnosť, že nehnuteľnosti by nemohli previesť, pokiaľ úver nebude splatený, avšak táto skutočnosť nemala byť vyhodnotená v neprospech toho, že tu nie je daný záujem maloletých detí. Úver je možné splatiť aj predčasne. Vyjadrila názor, že súd mal vyhodnocovať stav ku dňu rozhodovania, teda či úkon, ktorý urobila, je v záujme maloletých detí, tak ako to má na mysli § 119 CMP. Peňažné prostriedky z úveru potrebuje na dostavbu rozostavaného rodinného domu, do ktorého s otcom detí investovala už veľa finančných prostriedkov. Dostavbou rodinného domu sa zveľadí majetok rodičov a zároveň aj maloletých detí. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že otec detí, ako aj ona vytvárajú pre rodinu dobré podmienky a už predtým iné nehnuteľnosti darovali svojim deťom, čo len potvrdzuje skutočnosť, že dostavba rodinného domu je v záujme maloletých detí, a preto je záver súdu prvej inštancie nesprávny.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zotrváva na svojich ústnych a písomných stanoviskách v plnom rozsahu.

4. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na schválenie právneho úkonu, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Pokiaľ matka poukazuje na to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností a dôkazov predložených matkou maloletých detí, ako aj výpovedí oboch rodičov maloletých detí s tým, že z odvolania nie je zrejmé, ktoré skutkové zistenia súdu boli nesprávne, pričom nesprávnym skutkovým zistením nemôže byť hodnotiaci úsudok súdu o tom, čo je alebo nie je v záujme maloletých detí, pretože hodnotenie záujmu maloletých detí nie je skutkovým zistením, ale právnym posúdením veci.

8. V konaní podľa § 119 CMP je zásadným kritériom posúdenie, či právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého je v záujme maloletého, pričom tento záujem dieťaťa sa posudzuje v každom

konkrétnom prípade individuálne. Záložné právo je vecné akcesorické právo vyznačujúce sa zásadou subsidiarity, ktorého obsahom je uspokojenie pohľadávky veriteľa z vopred určenej individuálnej veci alebo práva, ak pohľadávka zabezpečená týmto záložným právom nie je splnená riadne a včas. V prípade nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva, dochádza k čiastočnému obmedzeniu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zaťažené záložným právom v tom zmysle, že vlastník nehnuteľností musí strpieť, aby sa záložný veriteľ v prípade nesplnenia zabezpečenej pohľadávky uspokojil zo zálohu. Uvedené obmedzenie pôsobí aj na každého nového vlastníka (nadobúdateľa nehnuteľnosti), čo v konečnom dôsledku môže spôsobiť aj nepredajnosť nehnuteľnosti v závislosti od výšky zabezpečovanej pohľadávky. Vzhľadom na obsah predloženej Zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka refinančná“ reg.č.: 001/263905/16-001/000 je zrejmé, že hodnota predmetu zabezpečenia (založenej nehnuteľnosti) je 170.000 €, výška poskytovaného úveru 153.000 € a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je 186.193,40 € (okrem výšky istiny ďalšie celkové náklady dlžníka sú 33.193,40 €), preto nie je možné dospieť k inému záveru ako o obmedzení vlastníckeho práva maloletých detí k nehnuteľnosti navrhnutým záložným právom. Navyše matkou tvrdený účel úveru z predloženej zmluvy nevyplýva, pričom zo zmluvy nevyplýva ani objekt úveru, teda nehnuteľnosť, ktorá má byť predmetom financovania prostredníctvom tohto úveru. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že právny úkon, ktorý urobila matka za maloleté deti, nie je v záujme maloletých detí. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

9. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).